

ШУРМЪТЪ НА ЛЖЧИСТИТЪ

Щепниците лжчисти устрой-
ват публични събрания. Тъ
е открито и бойко говорятъ
отивъ правителството на г.
цевъ и противъ доверши-
тъ си другари. Тъ говорятъ
противъ другитъ партии на
и законността, наричай-
ги партии на отживялото.
рицателното отнасяне на от-
енитъ лжчисти къмъ Демок-
ратическата партия иде да по-
же, че щомъ вече и създаде-
тъ на Сговора го отричатъ,
аната ни не е никакъ доб-
зачото тѣ много добре по-
затъ своитъ бивши другари,
които докараха тая пакост-
востъ.

креви, не сж постоянни, нито
сж и за партиитъ на реда и
закона.

Това сж хора недоволни, инте-
лигентни, несполучили въ под-
тико-общественитъ борби, чия-
то поза може да има само
цената на донкихотски ударъ
въ въздуха. Тъ забравятъ, че
безъ идеология и безъ плат-
форма на строго опредѣлена
политическа система не може
да дадатъ успокоение на на-
шия народъ, не могатъ да
дадатъ трайно управление.

Шурмътъ на щепниците
лжчисти около групата „Зве-
но“ ще мине и замине. Той
показва, че Сговорътъ се раз-
лага и колкото да се мжчатъ
недоволнитъ отъ него да нап-
равятъ партия, едва ли биха ус-
спѣли.

Такава е сждбата на случай-
но изникналитъ политически
комбинации, които съ силата
на властта искатъ да управ-
ляватъ, безъ да се държи смѣ-
тка за върховнитъ интереси на
народъ и държава.

ИНСТИТУТЪ ЗА ВИШИ ЗЕМЛЕДѢЛ- СКИ НАУКИ

организирание на борбата
отивъ свѣтовната криза
въ земледѣлието.

Тия дни е билъ основанъ въ
рижъ отъ видни економисти
щественици и политици ин-
титутъ за виши земледѣлски
уки.

Институтътъ ще има за целъ
проучи и да преподава на
оитъ питомци върху причи-
тъ и отстраняването имъ въ
изата на свѣтовното земле-
лие.

Курсътъ на преподаването е
негодишенъ.

Избранъ е за главенъ сек-
таръ българинътъ г. Ко-
антинъ Трънка, известенъ
мледѣлски деятел и дипло-
и, бившъ първи секретаръ
българската царска легация
Парижъ.

Г-нъ Трънка е назначенъ сж
свременно професоръ къмъ
института и ще преподава вър-
земледѣлскитъ реформи въ
свропа следъ войната.

Адресътъ на института е:
16, Rue de la Sorbonne —
Paris — 5-e.

Кафене Роялъ

Ив. Христовъ
е премѣсти въ зданието на г.
андоловъ — срещу паметника
на Свободата

НЕГОДУВАНИЕТО СРЕЩУ СГОВОРА

Голѣми събрания на лжчиститъ около „Звено“. Остра
критика на днешното управление. Изходътъ отъ поло-
жението. Ще минатъ ли нѣкои лжчисти къмъ Демок-
ратическата партия. Оживление всрѣдъ партиитъ.

Както се знае, групата на г.
проф. Ал. Цанковъ се разцепи
преди нѣколко месеци. Г. г.
Ким. Георгиевъ, проф. Хлѣбар-
овъ, Петъръ Тодоровъ, Димо
Казасовъ и други деветоюнски
осджиха поведението на своитъ
другари и издадоха декларация,
въ която заявиха защо се от-
цепятъ.

Сжщитъ г-да тия дни сж ус-
строили голѣми публични съ-
брания въ Бургазъ, Варна и
Ст. Загора, на които сж гово-
рили върху политическото и
стопанско положение на стра-
ната и изхода отъ него.

Въ Бургазъ сж говорили г.
проф. Хлѣбаровъ и Д. Казасовъ.
Въ Варна е говорилъ
предъ масово посетено събра-
ние г. Ким. Георгиевъ.

Тъ сж осъдили остро сгово-
ристското управление, обвиня-
вайки сегашното правителство
въ неспособностъ, въ изхабе-
ностъ, въ неизпълнение на плат-
формата отъ 9 юний.

Тъ сж заявили, че правител-
ството глечи на едно мѣсто.
„За излизане отъ това поло-
жение трѣбва едно правител-
ство, създадено отъ нови дей-
ни хора, които въ името на
едно разбирателство между лѣ-
витъ и дѣсни течения да из-
ведатъ страната на спасител-
ния брѣгъ, както това е въ Че-
хославия, Австрия, Германия,
Румъния и пр.“

Засегнати сж били много въп-

роси по стопанските, финансо-
вата и просѣтна политика,
които злополучно сж били раз-
решени отъ днешното управле-
ние.

Въ Ст. Загора е говорилъ г.
П. Тодоровъ върху вътрешно-
то и външно положение на стра-
ната. Той се е спрѣлъ по-об-
стойно върху въпроса за нама-
лението на чиновническитъ за-
плати и е заявилъ, че за днеш-
ното лошо стопанско положе-
ние е виновно сегашното пра-
вителство.

Запитани г. г. Цанковъ, Ру-
севъ и Калфонъ за поведението
на тѣхнитъ бивши другари,
които сж се обявили противъ
политиката на днешното прави-
телство, сж отговорили, че отъ
идеитъ на 9 юний не се отказ-
ватъ и че тѣ си оставатъ убе-
дени последователи на тѣзи
идеи.

Въ нѣкои политически кръ-
гове въ столицата упорито се
говори, че г. Цанковъ съ нѣ-
колко свои другари щѣтъ да
влѣзе въ Демократическата
партия. Отъ страна на демо-
кратитъ тоя слухъ не се по-
твърждава.

Забелязва се едно голѣмо
раздвигане между партиитъ.
Почти всички партии устрой-
ватъ въ цѣлата страна публич-
ни и организационни събра-
ния. Мѣсто сж били посетени
публичнитъ събрания на Демок-
ратическата партия.

ЕДИНЪ СКОРОМЕНЪ ПРАЗДНИКЪ ВЪ С. КОМАРЕВО

Годишнината на читалище-
то. Говорилъ е г. Ячо Хлѣ-
баровъ

По случай годишниятъ праз-
дникъ на читалището въ с. Ко-
марево, плевенско, на Иванов-
денъ е било устроено скромно
тържество.

Дадена е била литературно-
музикална забава, на която е
говорилъ отъ името на Върхов-
ния читалищенъ съюзъ г. Ячо
Хлѣбаровъ върху „Ползата отъ
просвѣта за поминъка на на-
шия селянинъ“.

Сжщиятъ денъ се е състояло
политическо събрание, устрое-
но отъ Демократ. организация.
На събранието е говорилъ
г. Хлѣбаровъ върху „Положе-
нието на страната и изхода отъ
него“.

Речта на г. Хлѣбаровъ е
била изслушана съ най-голѣмо
внимание и е траяла два часа
и половина.

НАШИ БЕЛЕЖКИ

ПРЕХВАЛЕНАТА БУЛКА...

Ние и по-преди писаме, че твър-
де рано е да се дига шумъ около
името на бившия земледѣлски еми-
грантъ Ст. Цановъ.

Видѣхме го на два пѣти въ Плев-
енъ. Първиятъ пътъ той безшумно
говори на околийско събрание.
Вториятъ пътъ той прехваленъ ора-
торъ говори на публично събрание
въ салона „Съгласие“. Събранието
бѣше посетено повече отъ любопи-
тни граждани.

И изненадата бѣше голѣма. Тоя
приятелъ говори съ апломбъ на
голѣмъ държавникъ, мжчейки се
да блже убедително. Речта му
бѣше неаргументирана, необосно-
вана, плоска, банална.

Разликата между писаното за
него и говореното отъ него е така-
ва, каквато е тая отъ великото до
смѣшното.

Наистина, голѣмия шумъ за Ст.
Цановъ ни напомни приказката за
оная булка, която била много хва-
лена, а когато я възлѣ въ кѣщи,
тя излѣзла... ялова...

ПОДЪ ПЕЧАТЪ Е БРОШУРАТА:
„Влиянието на студъ върху вино-
то“ отъ С. Т. Табаковъ.

ГРЕЧЪ, ВЕРЕЩАНИЕ. ХУДОЖНИЦИТЪ

дойдоха за да ни посочатъ сия-
нието на руското изкуство отъ
математическия северъ. Тѣхниятъ теа-
теръ, макаръ и въ група, дойде
да възвести за своя целъ борба съ
рутината въ театралното изку-
ство отъ друго естество. Силни-
тъ дарования на отдѣлнитъ ар-
тисти крепѣха интереса къмъ
сцената. Художественитъ теа-
теръ, основанъ отъ прочутия
писателъ Антоанъ Чеховъ и отъ
Станиславски възвѣрна обществ-
нитъ погледи къмъ действител-
нитъ прелести на изкуството.
Чрезъ своитъ пиеси и постанов-
ки той близо 35 години отъ
основаването си, дава най-нѣжни
илустрации на една преходна
епоха, въ борбитъ на която фор-
митъ на миналото се топятъ и
изразяваше винаги единъ поети-
чески намахъ за нова живопись. И
тази група артисти отъ Москов-
ския художественъ театъръ
трѣбва да напустне своето изгна-
ничество и да се прибере въ ве-

ликата своя руска земя...

Играта на артиститъ и въ дветъ
представления бѣ жива мо-
зайка.

Въ дни на тежка мжжа и неу-
кротима печалъ за нашето пле-
ме, групата на знаменития и ви-
соко даровитъ артистъ П. А. Пав-
ловъ освежи покрусения духъ на
плевенското общество и интеле-
генция — художественитъ възвеси
ха художественитъ реализъмъ ка-
то сръдство за измѣняване сцена-
та отъ летаргия и ни направиха
внушението за всемогщата сила
на благороднитъ начала, за-
ложени въ човѣшкия духъ. Ху-
дожничитъ напустаха Плевенъ
изморени отъ своя театраленъ
героизъмъ и тръгнаха по своя
трънливъ пътъ на жалко изгна-
ничество — да продължаватъ да
разкажатъ общочовѣшката сто-
йност на своето мжжко изкуст-
во и дарование...

Петъръ Думановъ.

КРИЗАТА ВЪ СЕКТОРА НА ЗЕМЛЕДѢЛИЕТО

Механизирание на земледѣлското стопанство

Въ статията „Кризата на ка-
питализма“ разгледахме про-
цеса на развитието въ индуст-
рията, изразяващъ се въ уве-
личение на „постоянния“ капи-
талъ въ предприятието за смѣт-
ка намалението на „протѣвли-
вия“ тактъ, и оттукъ: изоста-
вяне на обема на популателна-
та сила на населението задъ
обема на индустриалното про-
изводство; стѣснението на паза-
ря предизвиква увеличение на
производителнитъ разноси на
единица произведение; увели-
чение на печалбата не вече са-
мо за смѣтка на намалението
на работническата надница, въ
смисълъ намаление на общия
париченъ сборъ на надницитъ,
но и за смѣтка увеличение не-
съотношението между размѣн-
ната стойностъ на индустриал-
нитъ и земледѣлскитъ произве-
дения, въ вреда на последни-
тъ („ножицата“).

Сжщитъ тия негативни проя-
ви на индустриалното предпри-
ятие сж на лице вече и въ зе-
мледѣлското производство, само
съ тая разлика, че „ножицитъ“
оставатъ въ негова вреда и
именно, за да се пригоди то
къмъ тѣхъ (и къмъ низкитъ
цени), трѣбва до увеличение на
„постоянния“ капиталъ т. е.
къмъ механизирание (машини-
зиране), за да може то чрезъ
увеличение доходността отъ
единица площъ да намали про-
изводителнитъ разноси на еди-
ница мѣрка продуктъ, та по
тоя начинъ сегашнитъ низки
цени на зърненитъ храни да
осигуряватъ рентабилността на
стопанството. Тоя процесъ на
развитие въ земледѣлието, ви-
сѣщо да отстрани, ще задълбочи
още повече кризата, понеже
производството ще се увеличи-
ва, а дохода на земледѣлското
население ще се намалява, ка-
то сжщевременно ще се обез-
людява полето и изкоренения
селянинъ ще увеличава и безъ
това грамадната маса на без-
работнитъ въ свѣта!

И туку, както въ индустрия-
та, производството ще се уве-
личава, популателната способ-
ностъ на маситъ ще се намаля-
ва, печалбата не ще е доста-
тъчна за олихвяване на капи-
тала и премирание труда на пред-
приемача, и се иде до пара-
докс: пълни складове, гладни
хора и загуби (а не печалби)
за предприятията и стопанст-
вата!

Днешната криза въ свѣтов-
ното земледѣлско производство
1920 1930 г. е сжшо надпроиз-
водствена (има и други причи-
ни), както оная презъ периода
1860—1900 г., но съ тая разли-
ка само, че днешното надпро-
изводство се дължи на „интен-
зивно“ обработване на земята,
а тогавашната на екстензивно-
то“ такова и на намалението
на океанскитъ транспортни и
жельзопътни разноси.

Презъ периода 1860—1900 г.
има едно трѣйно почти увели-
чение на обработваемата площъ
на зърнени храни, а рандемана
на хектаръ е спадалъ, респек-
тивно, стагниралъ, което се виж-
да отъ следната таблица:

Година	Обработваема площъ въ ми- лиони хектари	Рандеманъ на хектаръ въ 100 кгр.
1871—80	6.5	8.6
1881—90	13—	8.0
1891—1900	17.2	8.2

Тогавашната криза се е из-
живяла благодарение бързото
нарастване на населението и на
неговата популателна способ-
ностъ. Днешната криза, обаче,
се дължи на механизиранието на
земледѣлското производство,
което увеличава доходността
чрезъ увеличения количественъ
и качественъ добивъ на про-
дуктитъ на единица площъ, и

по тоя начинъ се дава възмож-
ностъ на механизиранието сто-
панство да остане рентабилно
и при низки цени.

Надпроизводството даде нова
динамика въ образуването на
ценитъ: решаватъ най-низкитъ
производителни разноси, а не
най-високитъ, съ тая разлика,
че низки производителни раз-
носи добити не чрезъ екстен-
зивно, а чрезъ интензивно обра-
ботване, тѣмо обратното на
господстващото досега поло-
жение. Поради това за една
абсолютна и диференциална по-
землена рента може да се го-
вори само при интензивното
стопанство, дължаща се не вече
на „особеноститъ на почвата“,
а на техническия напредѣкъ въ
областта на естественитъ нау-
ки, химията и машинното стро-
ителство.

При това кризата ще става
още по-заплашителна, защото
имаме не само увеличение до-
бива отъ единица площъ, но и
разширение на самата обра-
ботваема площъ (Съединенитъ
щати, Канада, Аргентина, Ав-
стралия и Русия) за да може
да се използва пълния капа-
цитетъ (максимумъ работа) на
земледѣлскитъ машини, което
още повече да намалява произ-
водителнитъ разноси. Ето защо,
злото не иде толкова отъ
увеличението на добива на е-
диница площъ, а колкото отъ
разширението на обработвае-
мата площъ, което води къмъ
сигурно и истинско надпроиз-
водство. И затова днешъ раз-
ширението на площта не озна-
чава екстензивностъ, а обратно
— интензивностъ; а „движението
на земята“ (продаване по-
ради загуби) не става вече къмъ
по-добрия стопанинъ, а къмъ
по-интензивното стопанисване.

Механизиранието интензивно
стопанство дава възможностъ
за единъ още по-голѣмъ раз-
творъ на „ножицитъ“ — едно
още по-голѣмо ограбване до-
хода на земледѣлското населе-
ние отъ страна на картелитъ и
монополитъ, понеже намале-
нието на дохода (особено отъ
свои надници) въ земледѣлието
има за последица откъсване на
пазара, а то води къмъ високи
цени на индустриалнитъ про-
изведения.

Дали ще стане наистина и въ
тая страна едно „движение на
земята“ къмъ интензивно сто-
панство? Не прѣпятства ли,
обаче, на това движение „за-
кона за намаляване добива отъ
земята“, кооперирането за из-
ползуване на машини, орга-
низация на пазара, високи вно-
сни мита, преференциални меж-
дудържавни мита и други мѣр-
ки за запазване на трудовото
земледѣлско стопанство, базата
на стопанската мощъ и вели-
чие на България? Това ще раз-
гледаме въ следующата статия.

Д-ръ Любенъ Лещовъ

ВѢРНО ЛИ Е?

Говори се, че две членки на
плевенското благотворително
дружество „Развитие“ сж се
ползували съ ключа на здрав-
ната станция, дѣто вечеръ сж
приемали посещения на единъ
свой приятелъ отъ Варна.

ВѢРНО ЛИ Е това и достатъч-
но ли справедливо е разре-
шенъ въпросъ съ премѣстване-
то на акушерката, която била
услужвала съ ключа?

Очакваме отговоръ на настоя-
телството на д-во „Развитие“,
следъ което, ако стане нужда,
ще се повърнемъ.

Опитайте сега цигаритъ
БАКАЛОВЪ
трето

ТЕАТРАЛЕНЪ ПРЕГЛЕДЪ

ХУДОЖНИЦИТЪ

Дваднешното гостуване въ Плев-
енъ на частъ отъ артиститъ
отъ Московския художественъ
театеръ ще остане паметно кул-
турно събитие. Въ нашето раз-
ширено време на материаленъ и
равственъ упадѣкъ сѣкашъ нѣ-
ма мѣсто за културни и художе-
ствени постижения. Всички сж
обзети отъ много грижи и мно-
го страсти. Въпрѣки острата па-
рична криза, плевенци все пакъ
отдадоха нужното внимание и
почитъ на рѣдкитъ труженици
на руското сценично изкуство
— групата на художничитъ,
представявана отъ П. А. Павловъ и
Г. Грець, която представя „Же-
нитба отъ Гоголъ и На днѣ отъ
М. Горки, при голѣмъ успѣхъ и
развита, изискана и художес-
вена игра. И дветъ вечери предъ-
читатъ на зрителя нашата сцена

изгуби несвършенствата, съ
които сме свикнали да наблюда-
ваме нашето драматично изкуст-
во. Артиститъ отъ Московския
художественъ театеръ и дветъ
вечери разкриха интимнитъ
богатства на своитъ голѣми да-
рования. Безъ всѣкаква пред-
намѣреностъ, която би убила ху-
дожествената стойностъ на изне-
сеното на сцената, художни-
цитъ извършиха една безшумна
манifestация и популяризация
на оня новъ образъ на сценич-
ното изкуство, който за сега об-
наружава само общитъ линии.

Ние не видѣхме въ състава
на гостуващата група свѣтлитъ
имена на Качаловъ, Германова
Книперъ, Чехова, Масалитинова,
Краснополска и др. видни пред-
ставители на този театеръ. Туку
бѣха, обаче, знаменития Павловъ,

Голѣмото ежегодно презъ крайно пресеченъ теренъ ски-състезание за купата Швейцария, въ което участвуватъ най-голѣмитѣ ски-майстори на Европа е изцѣло снего за първата говореща Алпийска тондрама

„СИНЪТЪ на БЪЛАТА ПЛАНИНА“

сѫ ЛУИ ТРЕНКЕРЪ, РЕНАТА МЮЛЕРЪ и МАРИЯ СОЛВЕТЪ
Нашитѣ скиори, туристи и всички любители на зимния спортъ всрѣдъ природата за пръвъ пѣтъ ще видятъ на филмъ изумителни рекордни постижения на международнитѣ ски-шампиони! Между тѣхъ сѫ и братята Хелмутъ и Людвигъ Ланчеръ отъ Инсбрукъ
Отъ 20 того въ тонъ-кино „ЕЛЕКТРА“

Благодарностъ

Отъ името на беднитѣ ученици при първоначалното училище „Киро Станювъ“ гр. Плѣвентъ благодарятъ искрено на следнитѣ благодетели за подаренитѣ отъ тѣхъ брашно, подаръци и суми за Коледа.

Дилко Цевковъ 500 лева и единъ човалъ брашно, Дойно Данчевъ единъ човалъ брашно; Стефанъ Чолаковъ 500 лева. Христо Ц. Цоневъ подаръци за беднитѣ деца; Плѣв. Популярна Банка 600 лева; Църквата Св. Параскева 1000 лева; Пенчо Хр. Банчевъ 300 лева за даване обѣдъ по случай година отъ смъртта на детето му.

Поменатитѣ благодетели съгласно устава сѫ обявени за почетни членове при трапезарията. Не биха ли се намѣрили 7—8 сѫ подобни човѣколюбиви сѣрца граждани въ нашия градъ, за да помогнатъ съ благотелнието си за заздравяването на трапезарията? Каква радостъ биха доставили на 50 бедни деца такива граждани! Дано близкото бъдеще и наближаващитѣ свѣтли празници ни покажатъ подобни благодетели.

К. П.

Безплатенъ курсъ по лозарство и винарство

Популярната банка въ Плѣвентъ въ съгласие съ Лозарското дружество и коопер. „Плѣв. Гъма“, подкрепена отъ съдействието на Земледѣлската катедра, Опитната станция и Лозаро-винарското училище урежда отъ днесъ 22 т. м. въ банковия салонъ всѣка сѣрда и четвъртъкъ безплатенъ курсъ по лозарство и винарство. Начало 6½ часа вечерта.

Фредерикъ Буте

Отровено щастие

Музиката престана. Госпожа Соланжъ Ултиѣ се измѣкна отъ ржцетъ на г. Полъ Сандиѣ.

— Да поседнемъ малко, искате ли, приятелю?

Тя посочи два стола оставени между две палими въ дното на танцуващата зала. Стройна и гъвкава, цѣлата облечена, вълнито чорепитъ и обувкитѣ, въ зеленъ нилъ, който тѣй добре отиваше на нейния, изтънко напудренъ, прозраченъ цѣтъ на лицето, на нейнитѣ свилено-руси коси, и който щастливо се съчетаваше съ смарагда на пръстенитѣ ѝ, и съ зелено-синьото на очитѣ ѝ, тя тръгна съ една хармонична стѣпка. Полъ Сандиѣ я последва и имаше видъ на единъ пленникъ, който ескортираше своя високомеренъ и безгриженъ победителъ.

— Соланжъ... каза той, когато двамата сѣднаха единъ до другъ.

Тя обърна къмъ него своитѣ лениви очи.

— Полъ, съобразявай се...
Благородното лице на Сандиѣ се изопна.

— Съ какво трѣбва да се съобразявамъ?

— Това азъ зная, Соланжъ... добави той, и избираше думи съ които да предшества декларацията си.

— Соланжъ, Вие се ядосвате, че Ви казвамъ и повтарямъ, че Ви обичамъ.

— Не... още повече Вие сте ми казвали това толкова пѣти и азъ вече съмъ свикнала... Но тукъ, тукъ не е мѣстото...

Вий бѣхте миренъ... продължавайте.

— Соланжъ, не ми се присмивайте. Азъ тѣй искрено Ви обичамъ...

Къмъ Ви се, азъ Ви обичамъ все повече и повече...

Когато Ви държа, както въ тоя моментъ, въ моитѣ ржце, чувствувамъ, че Вашитѣ коси ме зашеметяватъ, че вдъхването на Вашия парфюмъ...

— Зная... Винаги, когато танцуваме двамата, Вие ми казвате несприно и неуморно все сѣщото.

— Соланжъ, моля Ви, не ме измѣчвайте за да се забавлявате... Азъ страдамъ... Понѣкога има моменти, въ които вѣрвамъ почти, че ме обичате, — или че ме обикнете... Има и моменти, когато се чувствувамъ обезнадеждени...

— Защо настоявате, щомъ като това Ви е така неприятно...

— Не, Соланжъ, не ме заставайте да кажа... Азъ страдамъ, но азъ нито мога, нито искамъ да се въздържа да не Ви обичамъ. Отъ първия денъ още, въ който Ви видѣхъ, Ви обичахъ, тогава, когато Вие бѣхте сгодена съ Ултиѣ. Азъ мѣлчахъ, Вие разбирате всичко.

— Драги приятелю, една жена винаги скъпва и разбира това... Признавамъ, че Вие имате деликатността да не ми досажда въ него моментъ...

— Но сега, следъ като сте останала вдовица отъ три години, не мога ли, Соланжъ, да се надявамъ?

— За какво да се надявате? Да стана Ваша метреса?

— О, не! съгласете се да се омъжите за менъ, още веднажъ Ви моля... Азъ не мога да си представя моя животъ безъ Васъ... Нами азъ не съмъ Ви така неприятенъ...

Тя обърна отново очитѣ си къмъ него и тоя пѣтъ тѣхния погледъ бѣ неженъ, почти милващъ.

— Вий не сте ми неприятенъ, Полъ. Вие добре знаете това.

— Соланжъ, Вие ме обичате значи? Вие сте склонна?

Лицето на младата жена взе уморено изражение.

— Вие виждате, приятелю, че направихъ грѣшка, дото Ви казахъ една приятна дума — искрена при това, защото Вие веднага започнахте да правите заключения... Да обичашъ... каква великолепна дума!... Вие сте единъ отличенъ приятелъ, когото често приемамъ съ голямо удоволствие... когото сѣщо съ голямо удоволствие обичамъ да срещамъ въ обществото, на театъръ... Но азъ обичамъ свободата си... Моята женитба съ Ултиѣ ми показа цената ѝ. Обичамъ да излизамъ и да се връщамъ по мои прищевки... Страхувамъ се отъ тиранията... ревнивостта ме ужасява... Азъ се чувствувамъ тѣй добре както съмъ си сега... Виждате, нашето сърдечно приятелство не е ли прелестно?

— Но азъ Ви обичамъ, и всѣки денъ още повече... Времето лети... Азъ Ви желая, бъдете моя, цѣлата само моя... О! Соланжъ, каква мечта!

— Приятелю, не говорете така високо, не се палете така... Сега ще Ви напуста. Виждамъ младия Робертъ Лъморенъ, който се приближава съ вилимото желание да танцува това танго съ менъ. Хайде, не се чумерете, веднага пакъ ще се намѣримъ...

Вие сте моя най-скѣпъ приятелъ, Вие знаете това...

За една секунда само тя си остави нежно, но крадишкомъ ржката въ таяна Сандиѣ. После, изправяйки се, тя пристѣпи да

срещне Робертъ Лъморенъ, за да танцува.

Сандиѣ се бѣ сепналъ отъ досковането на ржката на Соланжъ. Ревнивъ, той я виждаше въ ржцетъ на другъ. Никогато той не бѣше я обичалъ така, никогато той не бѣше се чувствувалъ така несигуренъ, така разнебитенъ. Обичаше ли я? Не я ли обичаше?

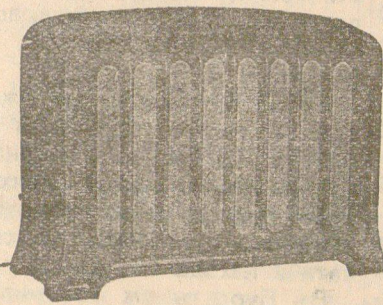
Той сѣщо стана, покани една млада жена, която бѣ наблизо самичка седнала. Той я познаваше малко, тя бѣ разведена, и се казваше Клодинъ Ороа. Тя бѣ брѣнетка, доста незначителна и танцуваше лошо. Танцувайки, той ѝ прищепна една баналностъ до ста несвързана. Той мислѣше за Соланжъ съ една пронизителна яснота. Въ тоя моментъ това бѣ Соланжъ, която държеше въ ржцетъ си. Тръпки го побиваха при тая мисль. Ще победи ли той съ силата на любовта? Ще каже ли тя „да“ единъ денъ?

Г-нъ Полъ Сандиѣ очакваше идването на тоя денъ отъ недѣли и месеци. Соланжъ практикуваше къмъ него системата на студени душеве. Тя го стопляше и оледяваше последователно. Когато той мислѣше да триумфира, тя го отблъскваше. Когато той се отдалечаваше, тя го повикваше... той се връщаше...

Въ моменти на бистръ умъ, г. Полъ Сандиѣ смѣташе, че неговото положение е наистина твърде жалко като това на клетникъ, и той се присмиваше самъ самичекъ на своята постоянностъ, която той наричаше тогава страхливостъ! Той се кѣлнѣше, че ще вземе едно решение... Но какво решение?... Той се страхуваше да вземе такова, което би го отдалечило отъ Соланжъ... Той страдаше така мъчително когато минаваша нѣколко дни безъ да я види...

Соланжъ, обаче, го принуди да действа. Една вечеръ следъ

Кой е най-добриятъ подарѣкъ за презъ зимата?

Безспорно най-добъръ подарѣкъ за презъ зимата е радиопарата **ТЕЛЕФУНКЕНЪ** отъ 1800 лева нагоре.

Правя демонстрация по домоветѣ безъ ангажиментъ за купуване. Всѣки има възможностъ да си купи и неусѣтно да изплати апарата си чрезъ месечнитѣ изплащания. Радио „Телефункенъ“ донася радостъ въ къщи и създава културно обилуване съ цѣлия свѣтъ. Изложба отъ апарати „ТЕЛЕФУНКЕНЪ“ можете да видите на площада на Свободата при ИВ. ПАШОВСКИ (въ единъ отъ дюкянитѣ на В. Шишковъ).

М-ръ Молловъ за съкращенята въ бюджета

На Богоявление въ Сееливео е говорилъ министрътъ на финанситѣ г. Вл. Молловъ.

Г-нъ министъра е заявилъ, че се налагатъ съкращения на цѣли служби и институти, но чиновническитѣ заплати нѣма да бѣждатъ намалявани.

Въ магазинъ „Лигловъ“

на ХРИСТО ЛИГЛОВЪ

се приематъ за поправка и изшиване на машина всѣкакви вехти обѣвки.

ПРОЧУТИЕ ИСТИНСКИ РУСКИ ГАЛОШИ И ШУШОНИ

„ТРИЖГЪЛНИКЪ“

НЕНАДМИНАТИ ПО ТРАЙНОСТЪ И ЕЛЕГАНТНОСТЪ — ПРЪСНА СТОКА

СЕ НАМИРАТЪ ЗА ПРОДАНЪ САМО ПРИ:

Димъ Лозановъ — Плѣвентъ Гаврилъ Ив. Стойновъ — Плѣвентъ
Цанко Т. Йотовъ „ Мико Я. Мошевъ & С-ие — Луковитъ
Слави Сапунджиевъ „ Пѣю Станевъ — Тетевентъ

На едро за Плѣвентски окръгъ

АСПАРУХЪ ХР. ВЪРБЕНОВЪ

ПЛѣВЕНЪ. Телефонъ 295.

Кооперативна печатница „Изгръвъ“ — Плѣвентъ. № 13

билностъ. Вземамъ една жена проста, която не е била щастлива... но съ която ще вкуся прекарвамъ единъ тихъ животъ. Повтарямъ Ви, една жена казва, азъ го разбирамъ, не могла да ме обича. Азъ вземамъ моето щастие тамъ, дето го намирамъ.

Соланжъ го бѣ изслушала видимо нетърпение.

— И за коя ще се оженишъ? попита тя съ студентъ гласъ.

— За Клодинъ Ороа. Ние сѣ вѣнчаемъ презъ следния месецъ.

— Действително, тя е еднѣ обикновена жена... Наистина толкова е проста, че е нищожна. Настана мълчание. Изведнажъ Соланжъ се приближи до него и гледайки го въ очитѣ каза съ тѣжа и очудване:

— А азъ, която се завърна за да Ви кажа: да?

Той се отдръпна отъ погледа ѝ, смаянъ, почти залитващъ. Изведнажъ той се свѣзе.

— Това не е истина! извика той грубо. Това не е истина! Вие продължавате да ме играете, да страдамъ, както това го правихте редъ години... И сѣга когато азъ се освобождавамъ отъ тия мжки! Вие искате да розите и малкото щастие, което се опитвамъ да си съградя! Азъ не Ви вѣрвамъ, късно е вече! Вие никога не бихте ми казали „да“, никога!

Тя повдигна рамене:

— Както искате...

Той си излѣзе. Лѣжеше ли той? Не лѣжеше ли тя? Той знаеше само, че тя дойде, всѣщностъ отрови за винаги и негативното щастие, което му бѣ останало за което той блѣнуваше сѣга. Той я обичаше и я мразеше една и сѣща нескончаема мѣна.

Отъ френски: Л.